Angyal Ádám

Reformer

VISSZHANG - LX. évfolyam, 15. szám, 2016. április 15.

Gazdasági és politikai fejlődésünk lényegében győzelemsorozat. Így kezdte 1949. karácsonyi cikkét a *Szabad Nép*ben Horváth Márton szerkesztő. Bertha Bulcsu pedig 1976-ban így summázta *Kesudió* című írásában az állapotokat (malíciával és iróniával): „A Magyarországon lakó emberek ügye eléggé jól áll. Nincs munkanélküliség, van táppénz, gyermekgondozási segély, családi pótlék, állampolgári jogon igénybe vehető az orvosi ellátás. Nyugalom van, az emberek jó ruhában járnak, tevékenyek, kíváncsiak, könyvet olvasnak, színházba járnak, autót mosnak, kutyát sétáltatnak, vitatkoznak, néha ingerültek, máskor derűsek (...) egyenlők vagyunk a törvény előtt” és így tovább. Voltak tehát aranykorok, de ezekre ma másképp emlékszünk. Mintha most is egy aranykor hajnala sejlene a kormány nyilatkozataiban. Tudhatjuk, a magyar reformerek működnek.

A reformerek működésének legékesebb bizonyítéka a folyamatos törvénykezés. A korábban hozott és silánynak minősült törvények toldozgatása-foldozgatása mellett háromféle új törvény születik. Az első a „lehet, de minek” kategória. Ennek iskolapéldája a vasárnapi boltbezárásról szóló rendelkezés. A második típus a „tiszta hülyeség”. Ezek úgy születnek, hogy egy nagy befolyású kormánypárti személyiségnek eszébe jut valami. Nem ért hozzá, nem gondolja végig. Egy másik dilettánst rávesz, hogy egyéni képviselői javaslat formájában terjessze elő, és a mamelukok megszavazzák. Ilyen például legutóbb a nok, azaz a nemzeti otthonteremtési közösségek fals javaslata. Tiszta hülyeség a kafetériajuttatás készpénzesítése is, és nagyon hosszú még a lista. A harmadik, igen szapora törvénytípus az aljas politikai és gazdasági haszonlesésből előterjesztett kezdeményezés. Ezek a nemzeti együttműködés rendszerének megtestesülései. A rezsim lényegéből következő intézkedések, melyek csimborasszója az alaptörvénynek nevezett nemzeti hitvallás, a költségvetésbe csomagolt hiányos finanszírozás, a salátatörvényekbe rejtett gazemberségek, a kegyencek pénzkitömő támogatása ezernyi formában vagy a központosító és államosító szenvedély.

Check and balance, ezt az amerikai törvényhozási elvet követik a jogállamok. Nálunk még a füstje is alig szálldogál. Az ellenőrzés állami és kormányzati intézményei inkább a hatalmasok érdekvédelmére rendezkedtek be. Ha igaz, hogy minden országnak olyan kormánya van, amilyet megérdemel, akkor érthető, hogy nálunk nincs kormány, csak kormányfő. A főbelügyér például megígérte, hogy két hét alatt megszünteti az utcai bűnözést. A kormányfő jótállt ezért. Sikerült is a bűnözést a parlament falai közé visszaszorítani. Amennyiben van Isten, és az igazságos, akkor komolyan félteni kell a kormányt.

A frakciófegyelem néven elhíresült együttszavazási kötelesség olyasmi, mint az omerta. Ez a vastörvény a maffiózóknak azt diktálja, hogy hallgassanak, ne fecsegjenek, és különösképp ne tegyenek vallomást. Aki ezt megszegi, halál fia. A kormánypártok mai omertája az együttbeszélési, együttszavazási kényszer. Aki ezt megszegi, repül a szinekurából, nem kap zsoldot, mehet a levesbe vagy büntibe. Akár több tízmilliárdos projektet is bukhat, aki saját véleményét hangoztatja. A nyilvánosság előtt nincs belső bandaháború. Kifelé a csatát más módszerekkel vívják. A hatalom törvényeket gyárt, az ellenzék háborog és adóoptimalizál. Stratégiai szövetségek és nemzeti konzultációk díszletei közt lengeti a lobogót. Elvannak.

Apropó, nemzeti. Ez a szó egyre inkább fosztóképzőként szolgál, mint egykoron a szocialista jelző. A nemzeti együttműködés rendszere például a nemzeti együtt nem működés, árokásás, összeugrasztás, szalámizás és folyamatos szabadságharc-imitálás szinonimája. Elvesztette eredeti tisztességes értelmét, akárcsak a polgár kifejezés vagy a magyar emberek szóösszetétel, továbbá a háromszínű kokárda. A

szabadságharc szemben a brüsszeli eurokratákkal és honi csatlós hazaárulóikkal mindennapos nemzeti elfoglaltság. A nemzeti jelző a Fidesz-kompatibiltást hivatott megjelölni.

A Fidesz-kompatibilitás politikai követelmény. Mértékegysége az egy orbán. Maga Orbán Viktor ebben a rendszerben három orbánnak felel meg, hisz ő maga egy személyben a párt, a frakció és a kormány. Legszűkebb körét a kétorbánosok alkotják. Kósa magyaráznok, Lázár főminiszter, Balog páter, Rogán agitprop titkár, Kovács szócséplő, Matolcsy bank-ász. (Elnézést, ha kihagytam volna valakit.) Tőlük józan ember nem venne használt autót. Egyorbános lehet Deutsch polgárpukkasztó, Németh rezsihuszár, a másik Kovács kézilabdász, Bánki törvényanya és még sokan a janicsárok közül. Titkos szereplő a három és fél orbános Habony, tevékenységi körét tekintve Jágó. Ők a rendszer oszlopai, a Háry János-díjas orbánosok. Akár a számtanban, mindenkinek van alaki és helyi értéke. Az alaki annyit jelent, mennyit tud alakoskodni, mennyinek mutatja vagy hiszi magát. Aki egy épkézláb beszédet papír nélkül is el tud mondani, az már a közepesnél magasabb alaki érték. A helyi érték pedig azt jelenti, milyen magasan van az uborkafán.

A hatalom jelképe a dakota ló, ami a kormányfő jópofaságával ellentétben nem döglött, hanem éppenséggel fordítva ül rajta a sereg, élén a vezérrel. Előretekintve is csak hátrafelé nyilaz, sőt folyamatosan visszalép. Egyet előre, kettőt vissza, mint ezt a politikában műveltek már ismerik. Titkolt vagyonosodásának magyarázata kézenfekvő. A kormány minden tagjának hazugsága után jogdíjat szed. Károsanyag-kibocsátása sokszorosan túllépi a normát. Ha hatását abban mérjük, hogy hány év kell Magyarország kármentesítéséhez, akkor igen jelentős, évtizedes nyomot hagy, akárcsak politikai előképei vagy aktuális példaképei. Ilyen értelemben korszakos vezető. Lelépése után indulhat az elmúlt évtizedek káraira történő hivatkozás.

Személyiségét a következő profil foglalja össze. Passzióból politizál. Kihasználja a hatalom minden lehetőségét, mint kártyás, aki nyerni akar, akár cinkelt lapokkal is. Nem érdekli, ha lebukik, mert a visszaéléstől, hazugságtól maga alkotta rendszere felmenti. Nincs impeachment veszélyérzete. Ehhez szabályokat gyárt, híveket toboroz, udvartartást és intézményeket tart fenn, önfelmentő elméleteket hirdet. Világmegváltó eszmékkel kacérkodik. Úgy véli, küldetése emberfeletti, de pusztán praktikus okokból mégis a földön kell járnia. Azt sugározza, hogy történelmet ír.

Főműve a zártkörű pénzcsinálás komplex törvényesített rendszere. Ennek az apokrif kódexnek a legfontosabb fejezetei a következők: túlárazás és visszaosztás, megvesztegetés, kartelezés, versenytársak kizárása, presztízsberuházások, ingyen források felszippantása, adózás és elszámolás elkerülése, titkosítás, kedvencek kijelölése, szimpátia elvű diszkrimináció, offshore pénzmosás, felbujtásos kivételezés, adókedvezés és büntetés, érintettség eltusolása, közjavak kótyavetyéje stb.

Legnagyobb élvezete: hatással lenni másokra és az eseményekre, ettől boldog. Mindennapi ténykedése a megnyilvánulás, amelyet hazafias és keresztény csomagokban árul. Célközönsége a magyar emberek, akik legfőbb hivatkozási alapjául szolgálnak. Közben a világra is kacsint, mintha példát mutatna másoknak. Tudja, hogy – akárcsak Machiavelli fejedelme – romlott, de nem tud szabadulni késztetéseitől. Lételeme a harc, célja a küzdelem, mint valami Lucifernek. Ha nincs kivel vagy miért csatázni, akkor teremt magának ellenségeket. Szívesen oktatja európai partnereit is, bár a brüsszeli továbbképző tananyagát nem olvasta.

Nincsenek morális vagy ideológiai korlátai. A látszat végett akár tisztességes is, ha ezt tartja célszerűnek. Érzelmei elragadják, bosszúálló, nem felejti el a sérelmeket. Barátait futóhomokon tartja nyilván. Fertőző moral insanity. Eszmék és téveszmék garmadájából válogatva rántja elő azt, ami éppen beszédéhez, érdekéhez vagy annak magyarázatához a legjobban illik. Nem okoz gondot ellentmondani korábbi önmagának. A politikai infláció és sznobság haszonélvezője. A korrektség szó hallatán libabőrös lesz, kivált, ha az politikai.

Imádja, ha valahol fogadják, szóba állnak vele, sőt kitüntetik. Örök és megbonthatatlan barátságokról, együttműködésekről ír alá semmitmondó szerződéseket. Ha elutasítják, azt önállósága bizonyítékának és

megdicsőülésének hirdeti. Önmegvalósítása transzcendentális, unortodox, illiberális, szóval irracionális. Látványosan driblizik, cseleit őszinteségnek, elkötelezettségnek és felelősségtudatosságnak hirdeti. Vallás, barátok, eszmék ennek alárendeltek. Gazdagodása, harácsolása úgymond csak járulékos, de édes és kívánatos. More is more. Parvenü, akit nem az ősök és a pedigré, hanem a morál és a modor hiánya jellemez. Legfőbb hívei klubjában, a Fides Incitatusban (Hűséges Paripa) tömörülnek, ahol márványjászolból ehetnek, és ők már szinte konzulok. A kultúrából a sportot érti, szotyolába csomagolva fogyasztja. A felesleget kiköpdösi. Játékos kedvére utal, hogy háza előtt kisvasutat futtat, és meleg füves gyepszőnyeget telepíttet.

Gazdasági és társadalmi ismereteit évtizedekkel korábban szerezte, és nem frissítette. Mobiltelefonja okos, ezért nem is szereti használni. Népi humora és paraszti bölcsessége átlendíti a verbális akadályokon. Eszme- és üzlettársai legfontosabb értékének lojalitásukat tekinti. Magyarországot einstandolta.

A magyar reformerek működnek.